

DATUM	26-6-2018
AAN	Provinciale Staten
VAN	Gedeputeerde Financiën, dhr. Drs. D. Straat / Concerncontroller, E.P. van Wijk MSc. RA
DOCUMENTNUMMER	81D5145D
ONDERWERP	Beantwoording technische vragen Groen Links inzake Financiële Verordening Provincie Utrecht

---

Op 22 juni 2016 heeft de fractie van Groen Links vragen gesteld inzake de Financiële Verordening Provincie Utrecht in voorbereiding op de behandeling van het Statenvoorstel in de vergadering van Provinciale Staten van 9 juli a.s. In dit memo worden de vragen beantwoord.

Vraag 1:

Art. 2 – lid 2: impliceert deze tekst dat ook GS een sub-programma mag inrichten? (dat lijkt mij nl. wenselijk). Wat voegt “tijdelijk” toe? PS kan dat toch te allen tijde beëindigen?

Antwoord:

Voor de beantwoording van de vraag moet worden gekeken naar artikel 190, 193, 194 en 195 Provinciewet. Artikel 190 Provinciewet geeft aan, dat de begroting wordt ingericht conform de algemene maatregelen van bestuur. De geldende algemene maatregel van bestuur waarop hier wordt gedoeld is het Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten (BBV). Artikel 8, lid 4 BBV geeft aan dat de provincie de baten en lasten per programma kan verdelen in de onderdelen baten en lasten voor prioriteiten en voor overig. Dit artikel is de basis voor de mogelijkheid om een begrotingsprogramma onder te verdelen in sub-programma's. Artikel 2, lid 2 Financiële verordening geeft aan op basis waarvan zij dat kan doen (“wanneer zij dat in het kader van het financiële beleid en beheer van belang achten”).

Dan het besluitvormingsproces. Hiervoor zijn de artikelen 193, 194 en 195 Provinciewet van belang. Artikel 193 geeft aan dat er een begroting wordt samengesteld onder verantwoordelijkheid van de Provinciale Staten. Artikel 194 geeft aan dat het college van Gedeputeerde Staten hiervoor een voorstel doet aan Provinciale Staten. Artikel 195 geeft aan dat Provinciale Staten de begroting vaststellen.

Een sub-programma is onderdeel van de programmabegroting. Dit betekent dat Provinciale Staten bij vaststellen van de programmabegroting tevens besluiten over het opgestelde sub-programma. Conform de Provinciewet doet het College van Gedeputeerde Staten hiervoor een voorstel in de programmabegroting. In de Financiële verordening wordt het begrotingsproces nog nader geduid. Dit betekent dat een voorstel voor een sub-programma zal worden opgenomen in de kadernota (art. 5 Financiële Verordening). Deze kadernota wordt door Provinciale Staten vastgesteld en op basis van dit besluit wordt de programmabegroting door het College van Gedeputeerde Staten opgesteld en ter besluitvorming voorgelegd aan Provinciale Staten. Kortom besluitvorming rondom de inrichting van de begroting ligt ten allen tijde bij Provinciale Staten.

Vraag 2:

Art 6 - lid 1/5: Is i.p.v. “of sub-programma” niet beter “en/of sub-programma”? (immers, als er sub-programma's zijn dan autoriseren we beide)

Antwoord:

Of geeft aan dat het autorisatieniveau voor Provinciale Staten op sub-programma of op begrotingsprogramma ligt. Dus met andere woorden Provinciale Staten autoriseert dus beide niveaus. Dus zowel op programma dan wel sub-programma niveau. Dit voldoet aan de wens van Provinciale Staten dat er behoefte is aan een lager autorisatieniveau dan het begrotingsprogramma als geheel.

Vraag 3:

Art. 6 - lid 4: informeren bij overschrijding of onderschrijding: dit is op programma-niveau, maar GS is toch niet geautoriseerd voor overschrijdingen, dus hoe kan deze situatie zich voordoen?

Deze informatie wordt dus niet gegeven bij overschrijding/onderschrijding op sub-programma-niveau?

Antwoord:

Na het vaststellen van de begroting door Provinciale Staten zijn het College van Gedeputeerde Staten bevoegd tot het uitvoeren van de begroting. Dus op inhoud (het uitvoeren van de geplande (maatschappelijke) doelstellingen voor dat jaar) als op het uitgeven van middelen die bijdragen aan het bereiken van de doelen. De grens voor het uitgeven van deze middelen is het geautoriseerde budget door Provinciale Staten op programmaniveau dan wel sub-programma niveau. Lid 4 geeft grenzen aan wanneer het College van Gedeputeerde Staten tussentijds Provinciale Staten dienen te informeren.

Vraag 4:

Art. 6 - lid 6: welk bezwaar is er om ook voor structurele budgetten de mogelijkheid te creëren om mits concreet onderbouwd met een specifieke besteding waarvan het effectiever is deze begin van het volgende jaar te doen dan nog gauw in december?

Antwoord:

De strekking van de vraag is mij onduidelijk. Bij goed financieel beheer hoort dat niet bestede structurele budgetten aan het einde van het begrotingsjaar vervallen aan de algemene middelen. Incidentele middelen kunnen maximaal een jaar worden meegenomen. De reden voor deze uitzondering is dat veel incidentele budgetten voor meerjarige projecten/programma's worden ingezet waarbij het kasritme (betalingsschema) soms lastig is te plannen.

Daarnaast is de verordening ook opgesteld uit oogpunt van controle. Door dit lid is controle op de organisatie mogelijk.

Vraag 5:

Art 12. Reserves en voorzieningen

Is het een idee om de begrippen "reserve" en "voorziening" ook in de begrippenlijst te definiëren? Wat zou de omschrijving dan moeten zijn om erin te amenderen? (Reden voor deze vraag is omdat in dit artikel soms "reserves en voorzieningen staat en soms alleen reserves, waarbij het niet direct duidelijk is waarom bijv. lid 2 en 3 niet ook voor voorzieningen gelden en waarom in lid 5 c en d niet ook reserves staan). Prettig als dat ook uitgelegd kan worden!

Antwoord:

De omschrijving van reserves en voorziening volgt uit het BBV. De artikelen 41 tot en met 45 van het BBV gaan over reserves en voorzieningen. In de nota reserves en voorzieningen wordt vervolgens verder ingegaan op de begrippen en de toepassing daarvan. Nadere omschrijving in de financiële verordeningen werkt begripsverwarring in de hand en is een herhaling van wat in hogere wetgeving en de nota reeds is uitgewerkt.

Reserves zijn onderdeel van het eigen vermogen en kunnen alleen worden ingesteld na goedkeuring van Provinciale Staten, waarbij het College van Gedeputeerde Staten een voorstel doet. Het vormen van een voorziening komen voort een wettelijke verplichting als gevolg van een gebeurtenis. Bijvoorbeeld een claim met betrekking tot een contract (= gebeurtenis), waarbij nog een bepaalde mate van onzekerheid is of er daadwerkelijk een schadevergoeding door de provincie moet worden betaald en wanneer dit gebeurt. Met andere woorden er is geen keuze tot het vormen van een dergelijke voorziening.

Mutaties binnen de voorzieningen worden verantwoord voor resultaatbestemming en reserves worden gevormd na resultaatbestemming.

Vraag 6:

Art. 12 lid 2: Is het mogelijk om hierbij te zetten dat bij het instellen/jaarlijks vaststellen van een reserve of voorziening het duidelijk moet zijn welk doel dit dient met een onderbouwing van het benodigde ingeschatte bedrag om dat doel te realiseren, of -als het bedrag om dat doel te realiseren hoger is dan we in de reserve kunnen zetten- er bij instelling en jaarlijkse vaststelling duidelijk wordt gemaakt voor welk deel van het beoogde doel (cq. welk deel van het projectenpakket) het geld dient?

(achtergrond van deze vraag en mogelijk amendement: een reserve is een spaarpot om iets te realiseren over een looptijd van jaren. Als dat echter een open einde is, dan is het in feite een incidenteel budget dat onbeperkt kan worden overgeheveld, dat lijkt me onwenselijk).

Antwoord:

De Financiële verordening geeft de hoofdlijn weer wie wat besluit. Dit betekent dat lid 2 zegt dat Provinciale Staten de bevoegdheid hebben tot het instellen van een reserve. De toelichting waarin de vraag naar wordt gerefereerd is opgenomen in de nota reserves en voorzieningen. Door een verwijzing in lid 1 naar de nota is geborgd dat de nota onderdeel uitmaakt van de Financiële verordening. Een nadere toelichting in de Financiële verordening zou onduidelijkheid in de hand werken. De Financiële verordening moet in samenhang met hogere regelgeving (Provinciewet en BBV) en de nota's waarna wordt verwezen gelezen worden. Bij het opstellen van de Financiële verordening is het uitgangspunt gehanteerd dat er zo weinig mogelijk herhaling is opgenomen.

Vraag 7:

Art. 12: Zodra er een heldere onderbouwing voor omvang reserves is, dan zou ik een artikel willen toevoegen dat indien de omvang van een reserve hoger is dan uit betreffende onderbouwing blijkt dat nodig is voor realisatie van het beleidsdoel het surplus zal vrijvallen naar algemene reserve. Zijn daar bezwaren tegen?

Antwoord:

Idem antwoord vraag 6. Dit is opgenomen in de nota reserves en voorzieningen.

Vraag 8:

Art. 12 - lid 4: hier zou ik toe willen voegen: een voortgangs- en bestedingsoverzicht van de projecten die vanuit betreffende reserve worden gefinancierd incl. verwachte over-of onderbesteding. Zijn daar bezwaren tegen?

Antwoord:

Deze informatie wordt verstrekt in de programmabegroting en verantwoording. Per programma wordt de gevraagde informatie gegeven. Waar worden de activiteiten uit gedekt (lees reserves etc.) die bijdragen aan het bereiken van de gestelde (maatschappelijke) doelstellingen en wat zijn de verwachtingen ten aanzien van de bestedingen.

Vraag 9:

Wat ik nog niet helemaal helder heb, in relatie tot de Financiële Verordening, is hoe het precies werkt met het niveau en de wijze van autoriseren. Het mobiliteitsprogramma is wat dat betreft een mooie testcase. Is daar nu sprake van sub-programma's met autorisatie per sub-programma? Die keuze maken we denk ik pas definitief in de begroting. Uit Mobiliteitsprogramma en de Kadernota lijkt het er op dat we er nu impliciet voor kiezen het programma niet op te splitsen in sub-programma's en GS jaarlijks te autoriseren voor het hele programma.

Vragen die ik daarover heb:

- Als we dat doen, welke beperkingen gelden er straks voor GS voor het schuiven tussen de verschillende posten binnen het programma en door de tijd?
- En als we het programma zouden willen opsplitsen en willen autoriseren per sub-programma, waar en hoe moeten we dat dan in vastleggen en wat verandert er dan?

Antwoord:

In de beleidscyclus worden beleidsnota's voorgelegd ter besluitvorming door het College van Gedeputeerde Staten aan Provinciale Staten. Een voorbeeld hiervan is het mobiliteitsprogramma. In dit programma worden de beschikbare middelen weergegeven voor de duur van het programma. De jaarlijkse programmabegroting is bevat de uitvoering van het programma voor dat betreffende jaar. Dit betekent dat voor het betreffende jaar de doelen worden omschreven inclusief de geraamde middelen. Onderstaand is dit schematisch in een figuur weergegeven, waarbij de jaren staan voor de verschillende begrotings/boekjaren.

Onze P&C producten zijn de afgelopen jaren kwalitatief nog niet op het niveau, die aansluit bij bovenstaande afbeelding. Provinciale Staten heeft hiervoor vorige jaar moties aangenomen om de kwaliteitsverbetering door te voeren. De resultaten hiervan zult u zien in het voorstel voor de begroting 2019.

Dan de autorisaties en inrichting. Zie hiervoor het antwoord op vraag 2 (autoriseren, vraag 3 (informatievoorziening) en vraag 1 (inrichting van de begroting).